

(గత సంచిక తరువాయి)

శకుంతలాదేవికి నోటమాట రాలేదు. పరిస్థితి చాలాదూరమే పోయేట్టుందని ఆమెకి అర్థం అయ్యింది.

తండ్రి ఆస్తిలో తన హక్కు గురించి మాట్లాడాడు. పరోక్షంగా ఈ పరిస్థితికి నేనే కారణం అని అనుకుంటున్నాడు కూడా. .”
పోనీ, అభీని వారసుడిగా ప్రకటిస్తూ కాగితాల మీద సంతకాలు చేసేస్తే..” శకుంతలాదేవి ఆలోచించింది.

“ఆవేశంతో వున్నాడు. దానికి అధికారం తోడైతే మేనమామకి వ్యతిరేకంగా ఏ గొడవలు తెస్తాడో..!?”

భయం ఆమె ఆలోచనల్ని చంపేసింది.

అభి లేచి వెళ్ళి కిటికీ దగ్గర నిల్చున్నాడు.

శకుంతల కూడా కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

“అయితే, సియానాతో నీ పెళ్ళి గురించి ఏమాలోచించావు?” బయటకి వెళ్ళబోతూ గుమ్మం దగ్గర ఆగి, అడిగింది.

“సియానా అంటే నాకు యిష్టమే. కానీ, ఆమెను పెళ్ళిచేసుకుని ఈ యింటికి అల్లుడిని కాలేను. పెళ్ళి విషయం యింకోసారి ఆలోచిస్తే బావుంటుంది.” ఆ మాట అంటున్నప్పుడు అతని గొంతువణికింది.

“నాకు చెప్పకుండా బోర్డు మీటింగ్ కి కాలి ఎందుకు చేశావు?” కోపంగా ప్రశ్నించాడు హరిప్రసాద్.

“స్లైజ్.. మామయ్య. కొంచెం కూల్ గా ఆలోచించండి. ఈ విషయంలో అందరి ఒపీనియన్ తీసుకుంటే తప్పులేదని అనిపించింది.
మీరూ కాస్త ఓపెన్ మైండ్ తో ఆలోచించండి.”

“బ్లడ్..డామ్..! యూ డోన్ట్ నీడ్ టు వరీ! ఆల్రెడీ మీటింగ్ కాన్సిల్ అయినట్టు అందరికి మెసేజ్ లు పంపమన్నాను.” నిరసనగా చూస్తూ అన్నాడు.

అభీకి ఒళ్ళుమండిపోయింది.

అతను బరస్ట్ అయ్యేట్టున్నాడని గ్రహించిన, ఆఫీస్ సెక్రటరీ అక్కణ్ణుంచి బయటకు వెళ్ళాడు.

“పశా కుడ్ యు డు దిస్..? త్రీ మంత్స్ మార్కెట్ రిసర్చి చేసి, డెసిషన్ తీసుకున్నాను. ఒక్క వాక్యంతో నా శ్రమంతా కొట్టిపారేశారు...చ” ఆవేశంగా ఛాంబర్ డోర్ తీసుకుని బయటికి వచ్చాడు.

ఇంకా, అతనిలో మంట చల్లబడలేదు. “బ్లడ్.. షిట్..” కోపంగా చేతిలో ఉన్న పేపర్స్ విసిరికొట్టాడు. ఆ రోజే, పి.కె.గ్రూప్స్ సివిల్ వింగ్ కొత్త ప్రాజెక్ట్ ని ఓపెన్ చేస్తూ ప్రెస్ మీట్ కి పిలిచారు. న్యూస్ కవరేజ్ కోసం వచ్చిన, విలేఖరులు, టి.వి.ఛానెల్స్ వాళ్ళు లాబీలో వెయిట్ చేస్తూ ఉన్నారు. అభీ ఆవేశంగా బయటికి రావడం పేపర్లు విసిరికొట్టి అరుస్తూ వెళ్ళడం ఒక బ్రేకింగ్ న్యూస్ గా మారింది.

రాత్రి ఏడుగంటల సమయం. రచిత నెయిల్స్ షేప్ చేసుకుంటూ, సోఫాలో కూర్చుని టి.వి ఆన్ చేసింది.

బ్రేకింగ్ న్యూస్లో చూస్తున్న విషయం ఆమె నమ్మలేకపోయింది.

"పి.కె గ్రూప్స్ చైర్మన్ హరిప్రసాద్ ఒక నియంత. ఆయన తీసుకునే నిర్ణయాలన్నీ స్వలాభం కోసమే."

ఫ్రస్ట్రేషన్తో విలేఖరుల ముందు ఆవేశంగా అరుస్తున్నాడు పి.కె గ్రూప్స్లో కీలకవ్యక్తిగా పరిగణింపబడే అభినవ్.

"మీ ఉద్దేశ్యం గురుప్రీత్ గారి రాజకీయ రంగప్రవేశం కోసం, పి.కె గ్రూప్స్ని వాడుకుంటున్నారనా?" ఒక రిపోర్టర్ ప్రశ్నించాడు.

"నియంత అని అనడానికి వెనుకగల కారణం చెప్పగలరా?"

ఇంకో ప్రశ్న వచ్చింది గుంపులో నుంచి.

వేటికీ సమాధానాలు చెప్పకుండా గబగబా వెళ్ళి కారులో కూర్చుని డోర్ వేసేశాడు అభి.

"పి.కె గ్రూప్స్ చైర్మన్ హరిప్రసాద్ ఒక నియంత" ఆఫీస్ లాబీ నుంచి బయటికి వచ్చి కోపంగా అరుస్తున్న అరుస్తున్న అభి మొహాన్ని... ఆ వాక్యాన్ని పదే పదే చూపిస్తున్నారు.

"పి.కె గ్రూప్స్లో లుకలుకలు" అన్న టైటిల్తో చర్చాకార్యక్రమం. రచిత ఆశ్చర్యపోతూ ఛానెల్ మార్చింది.

అన్నింటిలోనూ యిదే దుమారం.

"అతను పి.కె గ్రూప్స్ బోర్డ్ మెంబర్ కాదు. హి ఈజ్ జస్ట్ ఎన్ ఎంప్లాయి. అతని తల్లి శకుంతలాదేవి బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్లో ఒకరు. కేవలం వారసుడిగా పి.కె గ్రూప్స్లో అతను పెత్తనం చేస్తున్నాడు. అతనికి కంపెనీ వ్యవహారాలతో ఏ విధమైన సంబంధం లేదు."

యాభై ఏళ్ళ పైబడ్డ వయసున్న ఒకాయన ప్రెస్తో అంటున్నాడు.

వెంటనే "ఇది కుటుంబ పరమైన సమస్యా?" అంటూ టి.విలో, అదే క్లిప్పింగ్ మళ్ళీ ప్రసారం చేశారు.

"ఏమీటే, అంత యిదిగా చూస్తున్నావూ.." అనసూయమ్మ అడిగింది.

"మేం పనిచేసే కంపెనీ చైర్మన్ ఆయన.." అంటూ టి.విలో హరిప్రసాద్ని చూపిస్తూ.

"అతని మేనల్లుడు మీడియా ముందు అతన్ని దుమ్మెత్తి పోస్తున్నాడు.." చెప్పింది.

రచిత పనిచేసే కంపెనీ అనగానే, అనసూయమ్మ కూడా ఆసక్తిగా టి.వి ముందు కూర్చుంది.

"చక్కగా దొరబాబులా వున్నాడు.." అభినవ్ని చూస్తూ అంది.

"దొరబాబులా కాదు. దొరబాబే."

రచిత, వాట్స్‌ప్లో బీప్, బీప్‌మంటూ చాలా మెసేజ్‌లు వచ్చాయి.

"శకుంతలా దేవి ఎవరి పక్షం తీసుకుంటుంది?"

"మన జాబ్స్‌కేమీ ప్రమాదం లేదు కదా!"

"ఇదంతా పబ్లిసిటీ స్టంట్స్" ఇలా రకరకాలుగా మెసేజ్‌లు వచ్చాయి. ఎనిమిదిన్నర కాగానే టి.వి కట్టేశారు.

అనసూయమ్మ పొద్దుట, రాత్రి రెండుపూటలా బి.పి టాబ్లెట్స్ వేసుకుంటుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ పెందలాడే భోజనం చేసి రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకల్లా నిద్రపోవాల్సిందే. అనసూయమ్మ ఆరోగ్యం విషయంలో ఏమాత్రం అశ్రద్ధ చేయదు రచిత.

"ఒకసారి గడియలన్నీ సరిగ్గా వేశానో, లేదో చూడు.. అమ్మలూ!" మంచం మీద వాలుతూ అంది అనసూయమ్మ.

రచిత ముందుగది తలుపు, వంటింటి తలుపు, స్టవ్‌లు అన్నీ చెక్ చేసి, లైటు ఆపిసి వచ్చి పడుకుంది. పగలంతా పనిచేసి అలసిన కొద్దీసేపట్లోనే, గాఢనిద్రలోకి జారుకుంది.

రక్..రక్.. లీలగా ఏదో శబ్దం.

కలలో వినిపించినట్టుగా..

మళ్ళా రక్.. రక్..

"ఎవరూ..? " నిద్రలోనే మాట్లాడింది.

ఈసారి యింకాస్త గట్టిగా వినిపించింది. భయంతో గబుక్కున లేచి కూర్చుంది.

కొంపదీసి... ఏ దొంగలో, రాడీవెధవలో కాదుకదా! ఈ యింట్లోకి వచ్చి ఆర్నెల్లపైనే అయ్యింది. ఇప్పటివరకూ యిలాంటివేమీ జరగలేదు. భయపడుతూనే.. వెళ్ళి హాల్లో లైటు వేసింది.

టైం. యింకా తొమ్మిదిన్నరే.

ఎవరో మాములుగానే వచ్చారేమో!

"తెలిసినవాళ్ళయితే ముందుగా ఫోన్ చేసి వచ్చేవాళ్ళుగా!" అంతలోనే అనుమానం.

రక్.. రక్..రక్..

మళ్ళా చప్పుడు.

ఎందుకైనా మంచిదని పెప్పర్ స్ప్రేని చేతిలోకి తీసుకుంది.

శబ్దం మెయిన్ డోర్ దగ్గరనుంచి వస్తోంది.

నమ్మదిగా వెళ్ళి పీప్ హోల్ నుంచి తొంగి చూసింది.

వరండాలో నిలుచున్న వ్యక్తిని చూసి ఆశ్చర్యపోవడం, అనుమానపడడం వెంట వెంటనే జరిగిపోయాయి.

"సరిగ్గానే గుర్తుపట్టానా?" అని ఒక్క నిమిషం ఆలోచించుకుని, మళ్ళా చూసింది.

సందేహం లేదు. అతడు అభినవ్.

రచిత యింకా ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోలేదు. "పారపాటున, యిక్కడ ఎవరింటికైనా వెళ్ళబోయి రాంగ్ అడ్రెస్ కి వచ్చాడేమో" అనుకుంటూ తలుపు తీసింది.

ఆమెని చూస్తూనే ఒక మాదిరిగా నవ్వాడు.

"మై ఐ కమిన్?" అని అడిగి, జవాబు కోసం ఎదురు చూడకుండా ఒక్క అంగలో లోపలికి దుకాడు.

ఆమెకంతా అయోమయంగా తోచి చటుక్కున డోర్ వేసేసింది. ఎప్పట్నుంచో పరిచయం ఉన్నవాడిలా, నేరుగా వచ్చి కోటు విప్పి సోఫా మీద పడిసి, "హాయ్ రచితా!" అన్నాడు అదోరకంగా.

అతని వాలకం చూసి రచితకి అనుమానం వచ్చింది.

"కెన్ ఐ గెట్, ఒన్ గ్లాసాఫ్ వార్డర్.. జస్ట్ ఒన్.. ఓన్లీ ఒన్ గ్లాస్ ప్లీజ్.."

సోఫాలో కాళ్ళు బారగా చాపి కూర్చున్నాడు.

"ఓ.. సోనీ టి.వి, రిమోట్ కూడా సోనీదే

మరి సోనీ పేరెండుకు పెట్టుకోలేదు?

వై ఆర్ యు నాట్ సోని.. టెల్ మీ..

వై ఆర్ యు...?"

తాగి వచ్చాడని అర్థమైంది రచితకి

"ఏయ్.. ముందులే యిక్కడనుంచి.." గట్టిగా అరుస్తుండగానే పెద్ద సాండుతో టి.వి ఆన్ చేశాడు.

ఆమె కోపంగా వెళ్ళి సిచ్చాఫ్ చేసింది.

"అరె..." రిమోట్ని తిప్పి మళ్ళా ఆన్ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు.

"పి.కె గ్రూప్స్ పెద్దమనిషి యింటర్వ్యూ చూడాలే....రావట్లేదు. మీకు తెలుసా.. మిష్టర్ హరిప్రసాద్ దిగ్రేట్ హరిప్రసాద్ కి భలే అయిడియాలు వచ్చేస్తుంటాయ్...వాడొట్టి....సా..ల్...కదా!

మీరు చూశారా ఆయన్ని..

యు షుడ్ మీట్ హిమ్.." అని సోఫాలో నుంచి లేచి రచిత రెండు చేతులూ పట్టుకుని వూపాడు.

"ఎవరది?"

అనసూయమ్మ టి.వీలో అభిని చూసింది కాబట్టి ఆనవాలు పట్టింది. "తాగొచ్చి, న్యూసెన్సు చేస్తున్నాడని, పోలీసులకి ఫోన్ చేస్తాను." అంటూ సెల్ ఫోన్ చేతిలోకి తీసుకుంది, రచిత.

"అమ్మలూ.. నువ్వు కాస్త ఆగు..!" అంటూ, అనసూయమ్మ రచిత చేతిలో నుంచి సెల్ ఫోన్ లాగేసుకుంది.

"జరిగిన గొడవంతా నువ్వు టి.విలో చూశావు కదా!"

"పాపం.. బిడ్డ మనసు చెదిరిపోయి మందు పుచ్చుకున్నట్టున్నాడు. ఇంకా నయం, ఏ అఘాయిత్యమూ చేసుకోలేదు. ఇప్పుడుగానీ, నువ్వు పోలీసుల్ని పిలిచి ఇంకా అల్లరిపాలు చేశావనుకో.. రేపు ఖచ్చితంగా జరగబోయేది అదే..! అప్పుడు యింత పాపం, మూటగట్టుకున్నామని ఏడ్చినా దిక్కుండదు."

రచిత ఆలోచనతో పడింది.

"మన సేస్టి గురించి కూడా ఆలోచించు.. అమ్మమ్మా."

"పిల్లాడు మంచివాడులా వున్నాడు. మొహం చూస్తేనే తెలుస్తుంది. ఇందాక, నా కాళ్ళకి దణ్ణం కూడా పెట్టాడు. మనకేం భయంలేదులేవే! "

"అయ్యో!" నుదురు మీద అరచేత్తో కొట్టుకుంది రచిత.

ఇంతలో, అభి సోఫా మీద నిలబడి టి.వి విలేఖరులకి యింటర్వ్యూ యిస్తున్నట్టు మాట్లాడుతున్నాడు.

అప్పుడే రచితకి ఒక చిలిపి ఆలోచన వచ్చింది. సెల్ ఫోన్ లో జరుగుతున్న సన్నివేశాన్నంతా వీడియో తీసింది.

"అందువల్ల, నేను చెప్పేదేమంటే, ...హూ...హూ" ఎక్కిళ్ళు మొదలయ్యాయి.

"ఓన్ గ్లాస్ ఆఫ్ వార్.ర్." గట్టిగా కేకపెట్టాడు.

రచిత కొరకొరా చూసింది అతనివైపు.

"పోస్ట్వే.. తెచ్చివ్వు... గొప్పంటిబిడ్డ..పో" అనసూయమ్మ పురమాయించింది.

మంచినీళ్ళు గటగటా తాగగానే సోఫా (ఆర్మరెస్ట్) చేతి మీదకి ఎక్కాడు.

"డియర్ ఫ్రెండ్స్ మనది పి.కె.గ్రూప్స్. అంటే, పీకీపారేయాల్సిన గ్రూప్స్... అందుకే ఆ లోగోలు, బోర్డులు ఎక్కడ కనిపించినా పీకీపారేయండి."

అటూ, యిటూ వూగుతూ మాట్లాడడంతో కాలు బాలెన్సు తప్పి, రచిత కంగారుగా పరుగెత్తి పట్టుకోబోయేలోపే దభిమని సోఫాలో పడ్డాడు.

వెంటనే లేచి తిరిగి మాట్లాడేందుకు గొంతు సవరించుకుని ఉన్నట్టుండి ఫ్లోర్ మీద భళ్ళున వాంతి చేసుకున్నాడు.

"నాయనా!" అనసూయమ్మ నెత్తి కొట్టుకుంది.

"నువ్వు కంగారు పడకు అమ్మమ్మా.." అంటూ, చిన్నగా అతని చేతిని భుజం మీదకి లాక్కుని, రెండవ చేతిని నడుం చుట్టూ వేసి చిన్నగా వాషరూం వైపుకు నడిచింది, రచిత.

అతని బరువుకి పూర్తిగా ఒరిగిపోవడం వల్ల నడవడం కష్టంగా వుంది. అతని బట్టల నుంచి స్ప్రేతో బాటు ఆల్కహాల్ వాసన, వాష్ బేసిన్ ముందు అద్దంలో, ఒకరికొకరు పెనవేసుకున్నట్టు యిద్దరి ప్రతిబింబాలు చూసి ఒక్కసారిగా సిగ్గుపడింది.

టాప్ తిప్పి మొహం మీద నీళ్ళు పోస్తుంటే, మీసాలు చేతికి గరుగ్గా తగిలాయి. ఆమె ఒళ్ళు ర్షుల్లుమంది.

నెమ్మదిగా చొక్కా తీసేసి, నీళ్ళతో మెడ, చేతులు కడిగింది. బనీను మీద మరకలు అంటిన చోట టవల్తో తుడిచి, చిన్నగా తీసుకొచ్చి సోఫాలో కూర్చోబెట్టింది.

అతనిపాటికి అతను ఏదో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

బెక్కెట్తో నీళ్ళు తెచ్చి హాలంతా కడిగి శుభం చేసింది.

"ఇదుగో.. కాసిని మజ్జిగ తాగించు.." అనసూయమ్మ గ్లాసు పట్టుకుని వచ్చింది.

ఇద్దరూ కలిసి బలవంతంగా నోరు తెరిపించి, రెండు గుక్కలుపోశారు.

"అమ్మో! చంటిపిల్లాడికి మందు తాగించినట్టుంది.. ఇక చాల్లే!" భారం దించుకున్నట్టుగా అంది అనసూయమ్మ.

ఘాస్, సాక్స్ లాగేసి సోఫాలో నెమ్మదిగా పడుకోబెట్టారు. టైం పదకొండు గంటలు దాటింది.

"నేను పడుకుంటాను అమ్మలు. యిప్పటికే లేటయ్యింది. నువ్వు ఒకసారి తలుపులు, గడియలు చూసి, లైటాపేసి రా!" అనసూయమ్మ బెడ్రూంలోకి వెళ్ళింది.

కప్ బోర్డలో నుంచి దుప్పటి తెచ్చి అభీకి కప్పింది రచిత.

కిటికీ తలుపులు తీసి, లైట్ ఆఫ్ చేయబోతూ ఒకసారి అతని మొహంలోకి చూసింది.

అతను పూర్తిగా నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

నిద్రలో ప్రశాంతంగా వుంది అతని ముఖం.

క్రాపు చెదిరిపోయి నుదుటి మీద పరుచుకుని వుంది. పొడవుగా, దృఢంగా ఉన్న ముక్కు... దానికింద దట్టంగా, నల్లగా వున్న మీసాలు.. గరుకైన మీసాలు కాస్సేపటి క్రితం బుగ్గమీద, మెడవంపులోనూ గుచ్చుకోవడం గుర్తొచ్చి రచిత బుగ్గలు ఎర్రబడ్డాయి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments